

De er små ringe i vandet

Etiopien. Memhir Fikre Assefa er en rigtig ildsjæl. Han brænder for det, han gør, og han gør det uden over hovedet at tænke på, hvad han selv får ud af det. Det eneste han har for øje, er at sikre nogle af samfundets svageste grupper en bedre tilværelse. Det gælder ikke mindst de mange børn, der har mistet deres forældre og har gaden som eneste alternativ. Kronikøren har besøgt Etiopien.

Af Gunvor Vestergaard

Fikre er leder af Human Beings Association of Brother Hood (HAB). Organisationen har hjemme i Mekele, der ligger i det nordlige Etiopien i provinsen Tigray.

Byen ligger i 2067 m højde og har knap 200.000 indbyggere. Efter Etiopiske forhold er det en forholdsvis velordnet by. Bycentrum har velholdte huse, hyggelige butikker og træer langs vejkanterne.

Af seværdigheder er der bl.a. et lille slot (Yohannes den IV's slot) og et stort mindesmærke fra oprøret mod Mengistues kommunistiske styre. Mindesmærket indeholder et museum og et conferencecenter.

Heller ikke i byens yderområder er det slumkvarterer i traditionel forstand, der møder én. Det betyder dog ikke, at der ikke er en bagside.

Byen har ca. 5700 børn, der lever på gaden. For den største gruppe gælder det, at deres forældre er døde af aids og de har ikke nogen form for familie, der kan hjælpe dem eller tage sig af dem. Nogle af børnene tjener lidt penge ved at pudse sko, andre forsøger sig med salg af tygegummi, papirlømmetørklæder o.lign.

Kampen for at overleve

Har man ikke råd til at investere i »egen forretning« er tiggeri eneste mulighed. Skolegang er helt sikkert et overstået kapitel, ikke mindst hvis man har mindre søskende, der skal sørges for. Kampen for at overleve kommer hurtig til at overskygge kampen for at komme sig over tabet af forældrene.

I Etiopien menes op mod tre mio. mennesker at være smittet med hiv. Af dem er ca. 250.000 børn. Det gør Etiopien til et af de lande i verden, der har den højeste andel af hiv-smittede. Fortielse og fornægtelse er en af årsagerne til at smitten har bredt sig så voldsomt.

Fra politisk side var man meget længe om at anerkende epidemien og at reagere i forhold til den. Selv efter at man har sat ind med massiv information, går det trægt med at nå ud til en befolkning, hvor 80 % bor på landet og op mod 50% er analfabeter. Etiopien er et af verdens fattigste lande.

Et af verdens allerfattigste lande

FN anslår at omkring 50% af landets befolkning lever på eller under fattigdomsgrænsen. På The Human Development Index er Etiopien nummer 169

Pengene til børnehjemmet i byen Mekele kommer fra den lille forening Ethiopiens Børn. Foreningen har til formål at støtte konkrete projekter til fordel for levevilkår og uddannelse for børn i Etiopien.

(Fotos: Gunvor Vestergaard)

Et brugt bordfodboldspil vækker vild jubel og lynhurtigt er en større gruppe drenge i gang ved bordet.

Børnene får hjælp og støtte fra de voksne, der er tilknyttet hjemmet, og mulighed for at få en uddannelse.

ud af 177 lande.

Tilbage til Fikre Assefa. I det store perspektiv er Fikres arbejde i Mekele kun en dråbe i havet. Men for de børn, han hjælper, er der en verden til forskel. Ikke mindst de 67 børn, der bor på det børnehjem, der udgør en væsentlig del af HABs aktiviteter.

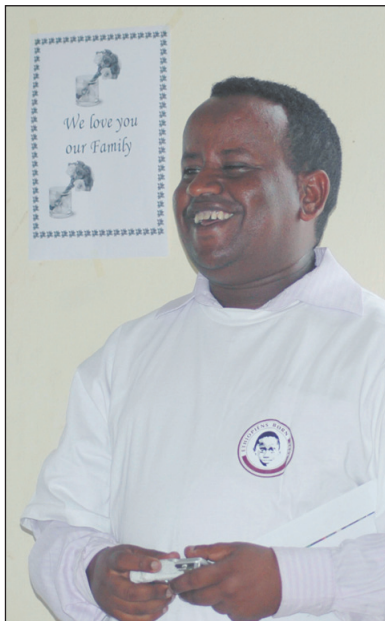
Børnehjemmet er startet i 2001 i nogle blikskure i udkannten af Mekele. De første år rejste Fikre rundt og samlede penge ind til den daglige drift blandt rige etiopiere.

Siden 2006 har han ikke haft behov for i samme omfang at bekymre sig om penge til børnehjemmets drift. Hvert halve år kommer der nemlig økonomisk hjælp fra Danmark.

Konkrete projekter

Pengene kommer fra den lille forening Ethiopiens Børn. Foreningen har til formål at støtte konkrete projekter til fordel for levevilkår og uddannelse for børn i Etiopien.

Til det formål passer Fikres tiltag perfekt, og derfor nyder børnehjemmet for øjeblikket godt af de ca. 270 medlemmers donationer. For 130.000 kr om året har det indtil nu været muligt at købe mad, skoleuniformer m.m. til børnene og betale

Memhir Fikre Assefa.

lønninger til hjemmets ansatte. Oven i har de lokale myndigheder bevilliget penge til nye murstensbygninger, så der kun er enkelte blikskure tilbage. Børnene har fået køjesenge at sove i og et dejligt fælles opholdsrum.

Børnehjemmet er en ny begyndelse for de børn, der slipper gennem nåleøjet. Det er de sociale myndigheder i Tigray re-

gionen, der på baggrund af kommunernes indstilling vælger de børn, der får en plads. Følgende kriterier skal som minimum være opfyldt 1) gadebarn 2) uden forældre eller andre pårørende og 3) uden økonomiske midler. Det er der mange, der lever op til, men nogle er mere heldige end andre.

Hjælp til uddannelse

Børnene får ikke bare tag over hovedet og mad på bordet. De får også hjælp og støtte fra de voksne, der er tilknyttet hjemmet, og ikke mindst får de mulighed for at få en uddannelse. Det er et krav, at de passer deres skole og altid er velforberedte.

Modsat de fleste andre børn, har de tid til at lave lektier. Godt nok er der også lidt havearbejde og nogle køer, der skal passes, men arbejdet hjemme stjæler ikke samme opmærksomhed som hos mange andre etiopiske børn. Hver søndag kommer nogle unge fra byens universitet og giver lektiehjælp. Det betyder, at en del af børnene får rigtig gode karakterer.

Børnene kan blive på børnehjemmet, indtil de er i stand til at klare sig selv. Det vil sige, indtil de har fået en eller anden

form for uddannelse, der giver dem et job og dermed en fast indtægt.

At pengene fra Ethiopiens Børn ikke bare forsvinder i nogle store lommer fik bestyrelsen at se, da den i sommers besøgte Mekele. Børnene er godt klar over, at de har fået en helt særlig mulighed. Digte de læser op, og beretninger om deres liv før de kom på børnehjemmet fortæller deres tydelige sprog. Hos dem alle går Fikres betydning igen. En ung mand fortæller, hvordan Fikre holdt fast i ham, selv om han flere gange havde svigtet, var droppet ud af skolen og på vej ind i kriminalitet. Andre fortæller om håbløshed og manglende tro på en fremtid, men nu har de fået en ny chance, og den skal de nok forstå at bruge.

Bolde gør lykke

Samtidig er de også bare børn, der elsker at lege. Et brugt bordfodboldspil vækker vild jubel og lynhurtigt er en større gruppe drenge i gang ved bordet.

To ny læderfodbolde bliver også hurtigt taget i brug. Det kan godt være, at der ikke er grønne græsbaner og fine fodboldstøvler, men flere af drengene ved godt, hvordan en fodbold skal behandles. Sjippetov og langreb er ikke kun en pige-ting, også drengene hopper flittigt løs.

Den danske hjælp giver ro og stabilitet. Godt nok rammer den etiopiske inflation også her, bl.a. kniber det at holde på de gode medarbejdere, der kan hente en bedre løn andre steder. Men børnehjemmet risikerer ikke at lukke og dermed sende børnene på gaden igen.

67 børn er ikke mange i et land, der har 1,2 mio. forældre-løse børn. Men 67 børn er bedre end ingen. Børnehjemmets børn får ikke bare en uddannelse, der er til gavn for dem selv og det samfund, de er en del af. De får også en oplevelse af, hvor stor betydning det har at hjælpe og støtte andre. De lærer demokrati i praksis.

De er små ringe i vandet. Man kan kun håbe, at ringene over tid magter at sprede sig. Etiopien har brug for det.

www.ethiopiensboern.dk
en.wikipedia.org/wiki/Mek'ele
www.topix.net/et/mekele

Gunvor Vestergaard er pædagogisk konsulent i Grænseforeningen.

